

sérelmekért vörösök módjára hátulról támadják meg a nemzetet.

A „Névtelen magyarok”

Impozáns gyűlést tartottak a Szabadság-téren. Az első beszédet vitéz Rátay tábornok mondta, majd vitéz Árvafalvy Nagy Imre beszélt.

— Mi frontharcosok — mondotta — ezt akarjuk, hogy ne legyen különbség magyar és magyar között sem politikai, sem faji, sem felekezeti szempontból. Ebben a szent összefogásban fogjuk visszaszerezni a Felvidéket.

A tömeg lelkesen éljenzt és ismét felhangzott a kiáltás:

— Mindent vissza! Rendet akarunk!

Urmánczy Nándor után egy ókomáromi menekült magyar fegyvert követelt a felvidéki magyarságnak, majd a Névtelen Fiatal Magyarság egyik tagja az igazság erejénél fogva követelte vissza a Felvidéket. Mi legyőzhetetlen, erős, megbont-hatatlan magyar hadsereget akarunk — mondotta —, amely ott áll hivatott vezére mögött.

— Eljen Horthy! — zugott fel elementáris erővel a tömeg.

— El kell söpörni — folytatta a szónok — azt a felelőtlen álmagyarkodást, amely azt lesi, hogy a magyar érdekekért birkozó külügyi vezérek alól mikor lehet kihuzni a gyékényt!

A nagygyűlés tömege ezután a főbb utvonala-kon végigvonulva tüntetett a Felvidék visszacsatolása mellett.

kegyetlen fájdalommal marcangolt belénk.

— Akit becsülünk és szeretünk — mondotta még Kéthly Anna mindenkit megható gyászbeszé-dében —, akiben bizunk és akit követünk, annak jellemzésére nagyon kevés és gyöngye a szó. A túlradó szív és az ejismerő értelem egyformán úgy érzi, hogy sokkal többel tartozik Lájér Dezsőnek. De mi már megszoktuk, hogy szavak nél-kül is megértjük egymást és ezért itt, koporsója előtt, nem teszünk már egyebet, mint meghajtjuk fejünket, zászlóinkat és halála közvetlen közel-ségében megfogadjuk, hogy élete munkáját nem hagyjuk veszni.

A szociáldemokrata párt titkári testülete képviseletében Erdei Ferenc, a debreceni párt tit-kára bucsuzott még el, azután elkísérték a ko-porsót a sirhoz, ahol elhantolták Lájér Dezsőt.

Az ideai szabadtéri játékok támogatására tízezer pengőt küldött a Szent István Bizottság ötezer pengőt kap a város a kultuszkormánytól

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy a város az ideai szabadtéri játékokra 15 ezer pengő támogatást kért a kultuszminisztertől, még májusban, Hóman Bálint minisztersége idején. A miniszter, bár az állami támogatást megígérte, az ügy miniszteriális tárgyalásakor nem tudott fedezeti alapot találni az összeg kiutalásához.

A játékok augusztus közepén véget értek, most állítják össze az anyagi eredmény számait. Most meglepetést keltett az az október 5-ikén keltezett és most a városhoz érkezett leirat, amit a Szent István Emlékév Országos Bizottsága végrehajtó bizottságának nevében Hóman Bálint volt kul-tuszminiszter küldött, dr. Pálffy József polgár-mesternek. A leirat a következő:

»Kedves Bárdom! Annakidején kilátásba helyeztem, hogy a Szent István Emlékévben Szegeden rendezendő szabadtéri játékokat a valjás- és közoktatásügyi tárca részéről fel-

emelt támogatásban fogom részesíteni. Mivel erre a tárca költségvetésének keretében nem sikerült fedezetet szerezni, a Szent István Emlékév Országos Bizottsága rendelkezésére álló összegből utaltam át tízezer pengőt a valjás- és közoktatásügyi minisztérium utján.

A váratlanul érkezett küldeményért a polgár-mester közönetet mondott, aki ígéretet kapott arra is, hogy a fennmaradt ötezer pengőt most már a kultusztárca a maga keretéből is át fogja utalni.

A Szent István Emlékév Országos Bizottsága egyébként külön jutalmat — egy értékes fest-ményt, vagy szobrot — küld a városnak az emlék-év sikere érdekében kifejtett azért a külön áldo-zatos tevékenységért, amit Szeged város az »Ist-ván király népe« szabadtéri színpozíciójával pro-dukált.

Lájér Dezső temetése

(A Délmagyarország munkatársától.) Vasárnap délután a közközház udvaráról rokonok, barátok, közéleti harcok, de különösen a munkásság nagy tömegeinek részvételével kísérték el utolsó útjára Lájér Dezsőt.

A temetési szertartáson megjelentek Bakó László, dr. Pap Róbert, Varga Mihály, dr. Dettre János, dr. Eisner Manó, Dáni János, dr. Valen-tiny Ágoston törvényhatósági bizottsági tagok, a szociáldemokrata párt országos vezetősége és par-lamenti frakciója képviselőiben Kéthly Anna, Esz-tergályos János és Takács Ferenc országgyűlési képviselők, Büchler Jenő, Pajor Rudolf párttitkár, Csapó Sámuel, a vasmunkások szervezetének tit-kára, valamint számos vidéki párttitkár.

A gyászszertartást dr. Henny Ferenc rókusai plébános vezette. A koporsó beszentelése után

dr. Valentiny Ágoston

mondott bucsubeszédet a szociáldemokrata párt szegedi szervezete nevében.

— Amikor ideállok a koporsóhoz — mondotta —, hogy örök bucsut vegyek Tőled, pártunk ki-magasló vezérédtől és igaz barátunktól, erős fájdalomérzés szorítja össze szívemet. Elmondta ez-után Valentiny, hogy Lájér két évtizeddel ezelőtt jött Szegedre, ahol akkor még senki sem ismer-te, elindultak kéz a kézben egy világrengés után.

— Városunknak nem csupán a szocialista párt-hoz tartozó munkássága — folytatta —, hanem elfogulatlan polgársága és vezetői is mindig el-ismeréssel kísérték munkásságodat és őszinte meg-becsüléssel figyelték közéleti szereplésedet. Holt totemed fölé — fejezte be a megható bucsuztatót Valentiny — nem csupán a sirhant, hanem elv-társaid szeretete is ráborul.

Dáni János

a szakszervezetek nevében bucsuztatta a szegedi munkásság halottját. A tiszteletadásnak a szomorú aktusán — mondotta — néma fájdalommal sora-koznak fel, akikért dolgozott, a gyárak, műhelyek, irodák robotosai. A munkásmozgalom gazdasági felépítményeit, a szabad szakszervezeteket felmér-hetetlen vezetés érte halálával. Igérjük — fe-jezte be beszédét Dáni —, hogy becsülettel, ál-dozatkészséggel szolgáljuk továbbra azt a moz-galmat, amelytet örökségül hagytál nekünk.

Dáni után a Munkásdalárda énekelte, majd a koporsót a gyászkozsra tették és megindult a népes gyászmenet a Hétvezér-uccai Munkásotthon, majd a felsővárosi temető felé. A menet élén a koszorú kocsit haladt, utána jött a négylovas gyászkozs a koporsóval.

A Munkásotthon előtt

néhány percre megállt a menet, újabb koszorúkat helyeztek a koporsóra, azután folytatta a gyászoló tömeg útját a temetőbe.

A Dugonics-temetőben, szemben a bejárattal, előre elkészített emelvényre helyezték a koporsót. A tömeg, amely kikísérte Lájér Dezsőt utolsó út-jára, elhelyezkedett, majd

Kéthly Anna

tartotta meg bucsuztatóját.

— Több mint másfél évtized közös munkája, közös erőfeszítése alatt — mondotta Kéthly An-na — annyira összeforrott ennek a városnak egész munkássága hivatott és nagytehetségű vezetőjével, hogy a megrendülés legmélyebb mélyéig megrázza a szívemet s az a szomorú kötelesség, amely arra kötelez bennünket, hogy a halált mi jelentsük,

Lájér Dezső koporsójára koszorút küldtek a kö-vetkezők: rokonai, Mustó-család; Dáni-család, Juliska, dr. Bertalan-család, Jul-csa néni, Kotovicz Anna, Aldok Margit, R.-né, Barabás Béla és családja, Fábrián-család, Taussigné, Pengi-család, Hegedüs Andrásné, Hódi Imre, Kasza János, Bodnár Lajos, Horváth József, a Nőbizottság, a Magyarországi Szociáldemokrata Párt, a Magyarországi Szociáldemokrata Párt al-kalmazottai, a Villamos és Hév. Alkalmazottak Or-szágos Szövetsége.

Koszorúmegváltás címén befutott eddig a ma-gántisztviselők szegedi csoportjától 10 pengő, a szabómunkások csoportjától 5 pengő.

Táviratban fejezte ki részvételt vitéz Imecs György főispán, levelet írt Shuoy Kálmán, dr. Pálffy József polgármes-ter, dr. Pálffy György, a Szegedi Munka-adók Szövetsége, a Szegedi Kenderfonógyár, a Szegedi Kereskedelmi és Iparkamara, Szeged vá-ros tűzoltóparancsnoksága, Szegedi Köztuti Vas-pálya és Villamossági Rt., Kertész Gépcserép- és Téglyagyár, Löwy Adolf és Társai gázüzérgyár, dr. Török Béla kormányfőtanácsos, Wagné Fe-renc, dr. Hunyadi-Vas Gergely, Pongrácz Albert, Beck Nándor, dr. Róth Dezső, dr. Széchenyi István közjegyző, Szeged-Csongrádi Takarékpénztár, a győri, a békéscsa-bai, a pécsi, a szombathelyi párt titkársága, a Se-gédmunkások Országos Szövetsége, a Magántiszt-viselők Országos Szövetsége, a Villamos Alkalma-zottak Országos Szövetsége, dr. Szógi Géza, dr. Balla Ignác, a Magántisztviselők szegedi csoport-ja, Kéthly Anna, a Vas- és Fém-munkások Központi Szövetségének szegedi csoportja, az Építőmunkások szegedi csoportja, a Szegedi Nyomdai Munkások Csoportja, a Textil-munkások szegedi csoportja, a Villamos és Hév. Alkalmazottak Országos Szövetsége, a Szegedi Népbizottság, a tiszaparti hajó- és rakodómunká-sok csoportja, a felsővárosi cipőgyár munkásai és munkásnői, a Délmagyarországi Cipőgyár mun-sai és munkásnői, a Pátria Cipőgyár munkásai és munkásnői, a Poljék Textilüzem munkásai és mun-kásnői, a szegedi kulturszervek, a szegedi tégla-gyárak, a Brauswetter-cég és munkásai.

Rövidáru

Fonott kézfőgomb műselyemből, 1 pár	—04
Makkos női cipőfűző barna, vagy fekete 1 pár	—0
Szines bakalit gyűszű	—08
Bojtos női cipőfűző barna, v. fekete, 1 pár	—10
Tömőfa	—14
Cérnagomb ezeröltéses, 1 tct	—16
Jóminőségű horgolótű, összecusukható	—18
Üvegfejű gombostű, 1 karton	—18
Váljpánt szallag, 1 méter	—18
Pamut perli 1 vég, 10 méter	—18
Tükészlet vegyes számokban	—18
Műselyem bluzsinór pomponnal, min-den színben	—20
Cipőfűző barna, vagy fekete, 6 pár, 60-as	—24
Műselyem bluzsinór bojtossal, 3 drb	—24
Paplanrózsa minden színben, 6 drb	—24
Köper szallag fekete, vagy fehér, 3-as, 6 méter	—24

PÁRISI NAGY ÁRUHÁZ RT.
SZEGED, CSEKONICS és KISS UCCA SAROK